

[Aksel Møller.]

min Mening behøver at nære nogen Betænkelighed for, at man, naar dette Præmieobligationslaan forfalder, ikke har Midler til at betale det tilbage med. Jeg tror, at dette vil blive en Succes, og jeg opfordrer den højtærede Finansminister til ikke at være ængstelig med Hensyn til at forfølge Sejren. Derfor mener jeg, at man uden Vanskelighed kunde bestemme, at dette Beløb skulde gaa til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto. Man vilde ikke komme til at staa i Fare for, at Befolkningen vilde trække sig ud af denne Form for Laangivning, og at Staten skulde blive placeret i den Situation ikke at være likvid, naar disse 100 Mill. Kr. forfalder.

Derfor vil mit Parti gerne under det Udvalgsarbejde, som nu vil komme, have Lejlighed til med den højtærede Finansminister at drøfte Spørgsmaalet om, hvorvidt der ligger Grunde, som vi ikke kender, for den Beslutning, den højtærede Minister har taget, da han gav § 7 denne højst indsnævrede og kategoriske Form, som ikke er uden Linie, men som efter min Opfattelse vil hindre den højtærede Finansminister i at pynte Nationalbankens Vinduer paa en saadan Maade, at de ser kønnere og lysere ud over for Omverdenen.

Med Hensyn til den Rente, disse Laan afkaster, da forekommer det mig, at det er et meget billigt Laan, den højtærede Finansminister vil opnaa paa denne Maade, og jeg indrømmer, at der er al mulig Grund til at tro, at denne særlige Form vil tillade os at faa afsat Laanet til denne Rente. Renten er jo ikke $3\frac{1}{2}$ pCt. til Summen af Laangivere, men den er $3\frac{1}{2}$ pCt. ÷ 15 pCt. af Gevinsten, saa det er set fra alle Synsvinkler en Finansoperation, som maa tiltale enhver Finansminister, der er i den Situation, hvori vor Finansminister befinder sig for Tiden.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til en meget hurtig Gennemgang af dette Lovforslag i Udvalget med det Maal at faa det fremmet saa hurtigt som muligt.

Axel Sørensen: Det Lovforslag, som behandles her, er fremsat som et Led i Regeringens Bestræbelser for at begrænse Pengerigigheden og derved lette det Pres, som fremkommer paa Varepriserne paa Grund af, at der endnu ikke er naaet et passende Balanceforhold mellem Penge og Varemængde. At Pengerigigheden er en Kendsgerning, kan i Almindelighed ikke benægtes. Herom taler Pengeinstitutternes Omsætning sit tydelige Sprog. Men man maa efter min

Mening heller ikke overse, at Eengangsskatten og ikke mindst Efterbetalingerne som Følge af Pengelovene af 23. Juli 1945, hvis Virkninger vil bidrage til, at store Pengebeløb udskilles af den daglige Omsætning, endnu ikke nær er tilendebragt.

Det foreliggende Lovforslag om Stats-Præmieobligationer er vel ikke det første, vi har hentet Motiverne til i vort Naboland Sverige, og det bliver vel ej heller det sidste. Det drejer sig her om et Præmiespil paa den Maade, at man først fastsætter Laanets Størrelse til 100 Mill. Kr., som man udbyder i 1 000 Serier paa 2 000 Stykker; i hver Serie, hvor Obligationsmassen er 100 000 Kr., udsættes 800 Kr. i Præmie ved Udtrækning, foruden at der samtidig fordeles nogle store Gevinster fra 5 000 Kr. op til 200 000 Kr. efter nærmere af Finansministeren fastsatte Regler.

De saaledes udsatte Præmiebeløb udgør halvårlig $1\frac{3}{4}$ Million, og det vil betyde, at man yder $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Præmier i Aarets Løb. Fra dette Beløb maa dog fradrages den Spilleafgift paa 15 pCt., som Vinderne i Lighed med, hvad Tilfældet er ved vore Lotterier, skal betale tilbage til Statskassen. Med andre Ord, Staten vil yde Laantagerne en Rente svarende til mellem 3 og $3\frac{1}{4}$ pCt. paa den Maade, at enkelte Obligationsejere faar mere, og andre faar intet. Det kan bidrage til, at de Obligationsejere, som udsættes for ikke at faa Rente af deres Køb, efterhaanden bliver kritisk indstillet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente, det vilde være rimeligt at ansætte en mindre Forrentning paa $1\frac{1}{2}$ —2 pCt. og et Præmiebeløb for Resten. Spørgsmaalet er, om man kan forvente den af Staten ønskede Spillelyst sat i Gang. Efter at Lovforslaget er fremsat, har vi af Dagbladene set, at der har vist sig stor Interesse for disse Obligationer, mange har henvendt sig og spurgt, hvor og hvornaar man kunde købe de omtalte Præmieobligationer. Men mon ikke de Mennesker, der har Indsigt i Pengeforhold og Penges Afkastningsevne, vil søge deres Penge anbragt paa en mere fordelagtig Maade end i de omtalte Stats-Præmieobligationer?

Det skal indrømmes, at der, som omtalt af ærede foregaaende Talere, ligger en Op-gave, og det er den, den højtærede Finansminister tager Sigte paa. Efter den Pengebinding, Forslaget forudsætter, drager man en Kategori af Mennesker ind, for hvem Opsparing er noget virkelighedsfjernt, og som kun formodes at deltage, fordi man paa-kalder den i vore Dage paa saa mange Maa-